II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä joulukuuta 2005,

Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4436)

(Ainoastaan ranskan-, englannin- ja italiankieliset tekstit ovat todistusvoimaisia)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/323/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen [1] mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1 MENETTELY

Verosäännösten yhdenmukaistamista koskeva yhteisön lainsäädäntö

(1) Irlanti vapautti Shannonin alueella alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytetyn raskaan polttoöljyn kansallisesta valmisteverosta vuodesta 1983 lähtien. Italia ja Ranska myönsivät vastaavat vapautukset vuodesta 1993 alkaen Sardiniassa ja vuodesta 1997 alkaen Gardannen alueella sijaitsevissa tuotantolaitoksissa käytetylle polttoaineelle. Kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY [2] 6 artiklassa vahvistettiin raskaiden polttoöljyjen valmisteveron vähimmäismäärä, jota jäsenvaltioiden oli sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1993 lähtien. Neuvosto antoi kuitenkin Irlannille luvan vapauttaa Shannonin alueella alumiinioksidin valmistuksessa käytetyt kivennäisöljyt valmisteverosta (jäljempänä 'Irlannin myöntämä vapautus'). Lupa annettiin seuraavien päätösten nojalla:

— luvan antamisesta jäsenvaltioille direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti jatkaa erityistarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteveroja koskevien voimassa olevien alennusten tai vapautusten soveltamista 19 päivänä lokakuuta 1992 tehty neuvoston päätös 92/510/ETY [3];

— luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa tai edelleen soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin valmisteveron alennuksia tai vapautuksia valmisteverosta direktiivissä 92/81/ETY säädetyn menettelyn mukaisesti 30 päivänä kesäkuuta 1997 tehty neuvoston päätös 97/425/EY [4];

— luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa tai edelleen soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin valmisteveron alennuksia tai vapautuksia valmisteverosta direktiivissä 92/81/ETY säädetyn menettelyn mukaisesti 17 päivänä joulukuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/880/EY [5];

[1] EYVL C 30, 2.2.2002, s. 17, 21 ja 25.

[2] EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19.
[3] EYVL L 316, 31.10.1992, s. 16.
[4] EYVL L 182, 10.7.1997, s. 22.
[5] EYVL L 331, 23.12.1999, s. 73.

— erityistarkoituksiin käytettäviin tiettyihin kivennäisöljyihin sovellettavista valmisteveron alennetuista määristä ja valmisteverovapautuksista 12 päivänä maaliskuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/224/EY ([6]).

(2) Päätöksillä 97/425/EY, 1999/880/EY ja 2001/224/EY sekä luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille soveltaa tai edelleen soveltaa direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettyä alennettua valmisteveroa tai valmisteverosta vapauttamista tiettyihin erityisiin tarkoituksiin käytettäviin kivennäisöljyihin 13 päivänä joulukuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/697/EY ([7]), luvan antamisesta tietyille jäsenvaltioille soveltaa tai edelleen soveltaa tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin valmisteveron alennuksia tai vapautuksia valmisteverosta direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti 22 päivänä huhtikuuta 1996 tehdyllä neuvoston päätöksellä 96/273/EY ([8]) ja luvan antamisesta jäsenvaltioille soveltaa tai soveltaa edelleen tiettyihin erityistarkoituksiin käytettyihin kivennäisöljyihin alennettuja valmisteverokantoja tai vapautuksia valmisteverosta direktiivissä 92/81/ETY säädetyn menettelyn mukaisesti, sekä päätöksen 97/425/EY muuttamisesta 30 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyllä neuvoston päätöksellä 1999/255/EY ([9]) annettiin lupa vastaaviin vapautuksiin Sardiniassa Italiassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen osalta (jäljempänä 'Italian myöntämä vapautus').

(3) Päätöksillä 97/425/EY, 1999/255/EY, 1999/880/EY ja 2001/224/EY annettiin lupa myös Gardannen alueella Ranskassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettäviä kivennäisöljyjä koskeviin vapautuksiin (jäljempänä 'Ranskan myöntämä vapautus').

(4) Päätöksen 2001/224/EY johdanto-osan viidennessä kappaleessa todetaan, että "tällä päätöksellä ei rajoiteta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan perustuvien, yhteismarkkinoiden toiminnan vääristymiin liittyvien mahdollisten menettelyjen tuloksia. Sillä ei poisteta jäsenvaltioille perustamissopimuksen 88 artiklan nojalla kuuluvaa velvoitetta ilmoittaa komissiolle mahdollisesti sovellettavista valtiontuista." Päätöksellä 1999/880/EY annetaan lupa vapautusten soveltamiseen 31 päivään joulukuuta 2000 saakka. Päätöksellä 2001/224/EY annetaan lupa vapautusten soveltamiseen 31 päivään joulukuuta 2006 saakka.

(5) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY ([10]) kumottiin direktiivi 92/82/ETY 31 päivästä joulukuuta 2003 lähtien. Direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 4 kohdan b alakohdassa todetaan, että direktiiviä ei sovelleta useisiin energian käyttötapoihin, erityisesti energiatuotteiden kaksoiskäyttöön. Direktiivin 2 artiklan 4 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa todetaan, että energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyyttisissä ja metallurgisissa prosesseissa pidetään kaksoiskäyttönä. Tämän vuoksi alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytetyn raskaan polttoöljyn valmisteverolle ei ole enää ollut vähimmäismäärää sen jälkeen kun direktiiviä alettiin soveltaa 31 päivänä joulukuuta 2003.

Komission ja asianomaisten jäsenvaltioiden välinen kirjeenvaihto

(6) Jo 1970-luvulla, jolloin Irlannissa ei vielä valmistettu alumiinioksidia, Irlannin teollisuuden kehittämisvirasto ja Aughinish Alumina Ltd (jäljempänä 'Aughinish') keskustelivat mahdollisuudesta saada takaisin veroja, joita maksettiin vientiin tarkoitettujen tavaroiden valmistukseen käytetyistä raaka-aineista ajankohtana voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti. Keskusteluissa sovittiin, että tällaista vapautusta alettaisiin soveltaa, jos Aughinish perustaisi tuotantolaitoksen Irlantiin. Lainsäädäntö muuttui huomattavasti vuodesta 1975 lähtien. Aughinish aloitti investoinnin vuonna 1978 ja toiminta käynnistettiin vuonna 1982. Irlannin myöntämä vapautus tuli voimaan vuonna 1983.

(7) Irlanti ilmoitti 28 päivänä tammikuuta 1983 päivätyllä kirjeellä komissiolle Aughinishille annetusta sitoumuksesta ja sen suunnitellusta täytäntöönpanosta. Komissio vastasi 22 päivänä maaliskuuta 1983 päivätyllä kirjeellä, jossa se totesi, että "*jos tuki aiotaan panna täytäntöön vasta nyt, komissio voisi katsoa 28 päivänä tammikuuta 1983 päivätyn kirjeen perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa (nykyisin 87 artiklan 3 kohdassa) tarkoitetuksi ilmoitukseksi*". Irlanti vahvisti tämän 6 päivänä toukokuuta 1983 päivätyllä kirjeellä. Kirjeenvaihdon perusteella ei tehty päätöstä.

(8) Komissio pyysi 29 päivänä toukokuuta 1998 (D/52247) Italialle ja 2 päivänä kesäkuuta 1998 (D/52261) Ranskalle osoitetuilla kirjeillä tietoja voidakseen tarkistaa, kuuluivatko Italian ja Ranskan soveltamat vapautukset perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan (nykyisin 87 ja 88 artiklan) soveltamisalaan. Komissio muistutti Italiaa tietopyynnöstä 16 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (D/52504). Italia vastasi 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 23 päivänä heinäkuuta 1998 numerolla A/35747). Pyydettyään 10 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 13 päivänä heinäkuuta 1998 numerolla A/35402) vastaukseensa lisäaikaa, joka myönnettiin 24 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (D/53163), Ranska toimitti vastauksensa 7 päivänä elokuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 11 päivänä elokuuta 1998 numerolla A/36167).

([6]) EYVL L 84, 23.3.2001, s. 23.
([7]) EYVL L 321, 23.12.1993, s. 29.
([8]) EYVL L 102, 25.4.1996, s. 40.
([9]) EYVL L 99, 14.4.1999, s. 26.
([10]) EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

(9) Irlanti toimitti verovapautuksen nojalla myönnetyn tuen arvioituja määriä vuodesta 1995 lähtien koskevat tiedot komissiolle vuosittain kaikista myönnetyistä valtiontuista laadittujen kertomusten yhteydessä. Nämä määrät on sisällytetty asianomaisiin vuotuisiin yleiskatsauksiin valtiontuista. Irlannin myöntämä vapautus mainittiin myös Euroopan unionin ilmoituksissa Maailman kauppajärjestölle, jotka perustuivat vuonna 1994 tehdyn tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen XVI artiklan 1 kohtaan ja vientituki- ja tasoitustullitoimenpiteitä vuosille 1997, 1998, 1999, 2000, 2001/2002 ja 2003/2004 koskevan sopimuksen 25 artiklaan ([11]).

(10) Komissio pyysi 17 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyillä kirjeillä (D/53854, D/53855 ja D/53856) Ranskaa, Irlantia ja Italiaa ilmoittamaan vapautuksista. Ranska vastasi 4 päivänä syyskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 5 päivänä syyskuuta 2000 numerolla A/37220). Komissio muistutti Irlantia ja Italiaa tietopyynnöstä ja pyysi niiltä, samoin kuin Ranskalta, lisätietoja 27 päivänä syyskuuta 2000 päivätyillä kirjeillä (D/54915, D/54911 ja D/54914). Irlanti vastasi 18 päivänä lokakuuta 2000 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 20 päivänä lokakuuta 2000 numerolla A/38674). Komissio muistutti Italiaa ja Ranskaa tietopyynnöistä 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyillä kirjeillä (D/55707 ja D/55708). Italia vastasi 7 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 13 päivänä joulukuuta 2000 numerolla A/40512). Ranska vastasi 8 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 11 päivänä joulukuuta 2000 numerolla A/40419). Asiat kirjattiin numeroilla NN 22/2001 IR (Irlanti), NN 26/2001 IT (Italia) ja NN 23/2001 FR (Ranska).

Perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaiset menettelyt

(11) Komissio aloitti 30 päivänä lokakuuta 2001 tehdyillä päätöksillä K(2001) 3296, K(2001) 3300 ja K(2001) 3295 perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, joka koskee asianomaisia vapautuksia. Päätökset lähetettiin Irlannille, Italialle ja Ranskalle 5 päivänä marraskuuta 2001 päivätyillä kirjeillä (D/291995, D/291999 ja D/292000). Päätökset julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 2 päivänä helmikuuta 2002 ([12]). Komissio sai asianomaisilta seuraavat huomautukset:

a) Aughinish: 26 päivänä helmikuuta 2002 päivätty kirje (joka kirjattiin saapuneeksi 1 päivänä maaliskuuta 2002 numerolla A/31598), jossa viitattiin aikaisempaan 24 päivänä tammikuuta 2002 lähetettyyn kirjeeseen, ja 1 päivänä maaliskuuta 2002 lähetetyt kirjeet (jotka kirjattiin saapuneeksi samana päivänä numerolla A/31617, A/31618 ja A/31625);

b) Eurallumina SpA (jäljempänä 'Eurallumina'), italialainen tuensaajayritys: 28 päivänä helmikuuta 2002 päivätyt kirjeet (jotka kirjattiin saapuneiksi 28 päivänä helmikuuta 2002 ja 4 päivänä maaliskuuta 2002 numerolla A/31559, A/31656 ja A/31772);

c) Alcan Inc. (jäljempänä 'Alcan'), ranskalainen tuensaajayritys: 1 päivänä maaliskuuta 2002 päivätty kirje (joka kirjattiin saapuneeksi 4 päivänä maaliskuuta 2002 numerolla A/31657);

d) European Aluminium Association (jäljempänä 'EAA'): 26 päivänä helmikuuta 2002 päivätty kirje (joka kirjattiin saapuneeksi 1 päivänä maaliskuuta 2002 numerolla A/31598), jossa viitataan aikaisempaan 24 päivänä tammikuuta 2002 päivättyyn kirjeeseen.

(12) Kaikki kolme asianomaista, Alcania lukuun ottamatta, lähettivät huomautuksensa kaikkien kolmen menettelyn yhteydessä. Huomautukset toimitettiin Irlannille, Italialle ja Ranskalle 26 päivänä maaliskuuta 2002 (D/51349) ja 9 päivänä huhtikuuta 2002 (D/51555 ja D/51559) päivätyillä kirjeillä.

(13) Pyydettyään 1 päivänä joulukuuta 2001 päivätyllä faksilla (joka kirjattiin saapuneeksi 3 päivänä joulukuuta 2001 numerolla A/39535) vastaukseensa lisäaikaa, joka myönnettiin 7 päivänä joulukuuta 2001 päivätyllä kirjeellä (D/55104), Irlanti esitti huomautuksensa komission päätöksestä 8 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 11 päivänä tammikuuta 2002 numerolla SG(2002)A/490). Komissio pyysi lisätietoja 18 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (D/50686). Pyydettyään 19 päivänä maaliskuuta 2002 päivätyllä faksilla vastaukseensa lisäaikaa, Irlanti vastasi 26 päivänä huhtikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 29 päivänä huhtikuuta 2002 numerolla A/33141).

(14) Pyydettyään 21 päivänä marraskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 23 päivänä marraskuuta 2001 numerolla A/39207) vastaukseensa lisäaikaa, joka myönnettiin 29 päivänä marraskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä (D/54945), Ranska esitti huomautuksensa komission päätöksestä 12 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 13 päivänä helmikuuta 2002 numerolla A/31100).

(15) Italia esitti huomautuksensa komission päätöksestä 6 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä (joka kirjattiin saapuneeksi 12 päivänä helmikuuta 2002 numerolla A/31091).

([11]) Asiakirjat ovat saatavilla verkkosivulla www.wto.org. Viimeinen ilmoitus annettiin 15 päivänä joulukuuta 2003 (viitenumero 03-6591 ja tunnus G/SCM/N/95/EEC/Add.8).

([12]) Katso alaviite 1.

2 YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS KYSEISISTÄ TOIMENPITEISTÄ

(16) Alumiinioksidi on valkoista jauhetta, jota käytetään pääasiassa sulatoissa alumiinin valmistuksessa. Alumiinioksidia valmistetaan bauksiittimalmista erityisellä jalostusmenetelmällä, jonka viimeisenä osana on hehkutus. Yli 90 prosenttia hehkutetusta alumiinioksidista käytetään metallisen alumiinin valmistamiseen sulatoissa. Loput jatkokäsitellään ja käytetään kemiallisiin sovelluksiin. Komissio on useissa sulautumapäätöksissä ([13]) katsonut, että kyseessä on kahdet erilliset tuotemarkkinat: sulattoaluminan ('smelter-grade alumina', SGA) ja kemiallisen aluminan ('chemical-grade alumina', CGA) markkinat. Kemiallisen aluminan lisäarvo on huomattavasti suurempi kuin sulattoaluminan. Vaikka sulattoaluminan maantieteelliset markkinat ovat maailmanlaajuiset, kemiallisen aluminan markkinat rajoittuvat Eurooppaan.

(17) Tämä päätös koskee toimenpiteitä, joilla myönnetään täysi vapautus teollisuuden raskaiden polttoöljyjen valmisteverosta. Kansallisessa lainsäädännössä on säädetty alumiinioksidin tuotannossa polttoaineena käytettyä öljyä koskevista vapautuksista, joita sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden koko alueella. Ainakin siihen asti kun direktiiviä 2003/96/EY alettiin soveltaa, Irlannin, Ranskan ja Italian oli kuitenkin taattava, että tukea myönnettiin ainoastaan johdanto-osan 1, 2 ja 3 kappaleessa mainituissa neuvoston päätöksissä määritetyillä alueilla. Päätöksellä 2001/224/EY annettiin lupa vapautusten soveltamiseen vuoden 2006 loppuun. Kyseiset jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet, haluavatko ne jatkaa vapautuksen voimassaoloa vuoden 2006 jälkeen. Koska direktiivi 2003/96/EY ei koske alumiinioksidin valmistuksessa käytettyä raskasta polttoöljyä, tällainen voimassaolon jatkaminen ei edellyttäisi neuvoston antamaa lupaa. Vuonna 1999 yleisesti sovellettu valmistevero oli Irlannissa 13,45 euroa, Ranskassa 16,78 euroa ja Italiassa 46,48 euroa raskasta polttoöljytonnia kohti. Kahta viimeksi mainittua veron määrää on sen jälkeen korotettu.

(18) Kussakin kyseisistä jäsenvaltioista on ainoastaan yksi alumiinioksidin tuottaja.

(19) Irlannin myöntämän vapautuksen tuensaajana on Aughinish. Se toimii Shannonin alueella ja kuuluu nykyisin Glencore-yhtymään. Glencore on erilaisiin luonnonvaroihin keskittynyt yhtymä, jonka maailmanlaajuiseen toimintaan kuuluvat mineraalien ja metallien louhinta, sulatus, jalostus, jatkojalostus ja kauppa, energia-alan tuotteet ja maataloustuotteet. Sen liikevaihto kirjanpitovuonna 2003 oli 54 700 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria ([14]).

(20) Italian myöntämän vapautuksen tuensaajana on Eurallumina, joka toimii Sardiniassa. Vuoden 1997 lopulta lähtien Eurallumina on ollut Comalco Ltd:n (56,2 prosenttia) ja Glencoren (43,8 prosenttia) yhteisyritys. Comalco myy yli 820 000 tonnia primaarialumiinituotteita vuodessa ja sen liikevaihto vuonna 2002 oli 256 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Yksi sen neljästä alumiinisulatosta sijaitsee yhteisön alueella Angleseyssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Comalco on Rio Tinto -yhtymän kokonaan omistama tytäryhtiö. Rio Tinton maailmanlaajuiseen toimintaan kuuluvat mineraalivarojen etsintä, louhinta ja jatkojalostus ([15]). Sardiniassa sijaitseva laitos valmistaa alumiinioksidia yhteisyritykseen osallistuvien puolesta, joiden ostama osuus tuotannosta vastaa niiden osuutta yhteisyrityksen osakkeista. Osa (noin 25 prosenttia) tuotetusta alumiinioksidista käytetään läheisessä Alcoan primaarialumiinin sulatossa, jonka osalta Eurallumina on ainoa toimittaja.

(21) Ranskan myöntämän vapautuksen tuensaajana on Alcan, joka vuonna 2003 hankki omistukseensa Pechineyn ja samalla sen Gardannen alueella sijaitsevan alumiinioksidin jalostuslaitoksen. Alcan on maailman toiseksi suurin primaarialumiinin tuottaja. Sen liikevaihto vuonna 2003 oli 25 700 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria ([16]).

(22) Vuodelta 1999 toimitettiin seuraavat luvut:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Työntekijöiden määrä	450	450	500
Sulattoaluminan tuotanto tonneina	1 396 000	897 761	280 000
Kemiallisen aluminan tuotanto tonneina	54 000	75 239	280 000
Alumiinioksidin myynti (miljoonaa euroa)	245	135	128
Raskaiden polttoöljyjen valmistevero (euroa tonnia kohti) (*) (veroon lisättävä alv)	13,46 (12,5 %)	46,48 (10 %)	16,78 (**) (19,6 %)
Polttoaineena käytetyn raskaan polttoöljyn kulutus tonneina	336 000	262 114	32 047
Tuen määrä (miljoonaa euroa)	4,5	16,4	0,6

(*) Direktiivillä 92/82/ETY vahvistettu vähimmäismäärä oli 13 euroa tonnia kohti.
(**) Raskas polttoöljy, jonka rikkipitoisuus on alle 2 %.

([13]) Ks. esimerkiksi komission päätös 2002/174/EY asiassa COMP/M.1693 – Alcoa/Reynolds (EYVL L 58, 28.2.2002, s. 25).

([14]) Ks. www.glencore.com
([15]) Ks. www.eurallumina.com www.comalco.com ja www.riotinto.com
([16]) Ks. www.alcan.com

(23) Kaikki kolme yritystä sijaitsevat alueilla, joilla investoinneille voidaan myöntää aluetukea: Gardannen ja Shannonin alueella investoinneille voidaan myöntää tukea perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla ja Sardiniassa 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla. Shannonin alueen investoinneille voitiin myöntää perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaista tukea 31 päivään joulukuuta 1999 asti.

3 PERUSTAMISSOPIMUKSEN 88 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

(24) Päätöksissään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely komissio ilmaisi epäilyksensä siitä, oliko tuki alueellista tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([17]) ja erityisesti niihin sisältyvien toimintatukea koskevien sääntöjen mukaista.

(25) Komissio esitti myös epäilyksensä siitä, olivatko tuet valtiontuesta ympäristönsuojelulle vuonna 1994 ([18]) ja vuonna 2001 ([19]) annettujen yhteisön suuntaviivojen mukaisia.

4 ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

Aughinish

(26) Aughinish esittää, että tehdessään päätöksen 2001/224/EY neuvosto otti valtiontukeen liittyvät näkökohdat täysin huomioon ja oli asianmukaisesti vakuuttunut siitä, että vapautukset eivät vääristäneet kilpailua tai haitanneet sisämarkkinoiden toimintaa.

(27) Vapautuksen voimassaolon pidentäminen 31 päivään joulukuuta 2006 oli sekä perusteltua että ratkaisevan tärkeää sen olemassaolon kannalta.

(28) Komissio ei ollut noudattanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 ([20]) vahvistettuja olennaisia vaatimuksia.

(29) Aughinishin alumiinioksiditehdas sijaitsee alikehittyneellä maaseutualueella. Tehtaan toiminnan osuus alueen tuotannosta, työpaikoista ja verotuloista on huomattava. Yli puolet Shannon-joen suualueen kautta kuljetetusta tonnimäärästä liittyy suoraan Aughinishin toimintaan. Yrityksen osuus Limerickin kreivikunnan kantamista kiinteistöveroista on noin 20 prosenttia. Tehdas käyttää vuosittain 70 miljoonaa euroa tavaroiden ja palvelujen hankintaan Irlannissa. Tästä 70 prosenttia käytetään paikallisesti. Tehtaan sulkeminen romuttaisi paikallistalouden.

(30) Vapautusta pidettiin alun perin ratkaisevana tekijänä kilpailukyvyn kannalta, koska alueella ei ole luonnollisia energialähteitä tai esimerkiksi maakaasun kaltaisia vaihtoehtoja raskaan polttoöljyn käytölle. Aughinish kehittää tällä hetkellä tehtaan omaa sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosta (CHP), jonka polttoaineena käytetään maakaasua. Pääasiassa sen vuoksi, että kaasun- ja sähköntoimituksiin tarvittavan infrastruktuurin rakentaminen on viivästynyt, Aughinishilla ei ole käytettävissään raskaan polttoöljyn korvaavaa energialähdettä ennen vuotta 2006. Ilman vapautusta tehtaan toiminta olisi kannattamatonta ja se olisi suljettava. Ellei Irlanti olisi antanut alkuperäisiä sitoumuksia, investointia ei olisi tehty Irlantiin eikä myöskään muualle yhteisöön.

(31) Vapautuksesta tehtiin valtiontukea koskeva ilmoitus vuonna 1983 ja siitä on tullut asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan mukaista voimassa olevaa tukea.

(32) Neuvosto teki päätöksen 2001/224/EY yksimielisesti komission ehdotuksen pohjalta ja salli vapautusten soveltamisen joulukuuhun 2006 saakka.

(33) Komission on kunnioitettava tuensaajien perusteltua luottamusta.

(34) Komission ehdottaessa ja neuvoston tehdessä päätöstä 2001/224/EY ne suorittivat jo arvioinnin siitä, että toimenpiteet voidaan hyväksyä kilpailun kannalta. Tämä käy ilmi päätöksen johdanto-osan kappaleista sekä direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan tekstistä, johon päätös perustuu.

(35) Kilpailu ei vääristy. Verovapautuksen tuellakin Aughinishin kilpailuasema on heikko verrattuna vastaaviin yrityksiin Euroopassa ja muualla maailmassa. Koska se valmistaa sulattoaluminaa, kilpailu ei vääristy Euroopassa kemiallista aluminaa valmistaviin tehtaisiin nähden. Lisäksi Saksassa sijaitseva tehdas käyttää maakaasua, jolle on myös myönnetty vapautus valmisteverosta, jota sovelletaan muihin maakaasun teollisiin kuluttajiin Saksassa. Vielä olennaisempaa on se, että Aughinish ei koskaan katsonut kilpailevansa suoraan yhteisön muiden alumiinioksidin tuottajien kanssa. Yhteisön tuottajat kilpailevat pikemminkin muualla maailmassa ja erityisesti Australiassa toimivien tuottajien kanssa. Euroopassa ei ole alhaiseen hintaan myytävää maakaasua, jota on saatavilla Australiassa ja muissa maissa. Polttoöljy on kalliimpaa yhteisössä, mikä johtuu vaatimuksesta käyttää rikkipitoisuudeltaan alhaisia öljyjä. Rikkipitoisuuden on oltava tällöin alle 3 prosenttia. Tammikuun 1 päivästä 2003 lähtien on ollut pakollista käyttää polttoöljyä, jonka rikkipitoisuus on 1 prosentti. Tämä on entisestään nostanut polttoöljyn hintoja ja tuottajien kustannuksia.

([17]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.
([18]) EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.
([19]) EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.
([20]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

(36) Aughinish viittaa myös epäjohdonmukaisuuteen siihen nähden, että komissio on hyväksynyt useita voimassaolon pidennyksiä veronalennuksille, joita on myönnetty verosta, jota olisi muutoin pitänyt maksaa Saksan ympäristöveron nojalla ([21]).

Eurallumina

(37) Myös Eurallumina vetoaa perusteltuun luottamukseen ja esittää, että se teki päätöksen 2001/224/EY perusteella useita alumiinioksiditehdastaan koskevia sitoumuksia ja investointeja. Yritys on tehnyt tilauksia ja sille on aiheutunut kustannuksia muun muassa uuden alumiinioksidin syöttölaitteen ja uuden kaustisointiyksikön asentamisesta jalostusjäämien varastotankin laajentamiseksi, bauksiitin liuotusyksikön parantamisesta ja muista vähäisemmistä töistä. Paikallisyhteisön kanssa on tehty useita erilaisia sitoumuksia.

(38) Ilman vapautusta tehtaan toiminta olisi kannattamatonta ja se olisi suljettava. Tehtaan sulkeminen ei muuttaisi tai kasvattaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa, koska kaikki muut yhteisössä sijaitsevat tehtaat toimivat täydellä kapasiteetilla.

(39) Tehdessään päätöksen 2001/224/EY neuvosto otti taloudelliset ja kilpailuun liittyvät näkökohdat asianmukaisesti huomioon. Olosuhteet eivät ole muuttuneet päätöksen hyväksymisen jälkeen. Perustamissopimuksen 93 artiklaan perustuva erityissäädös (*lex specialis*) on etusijalla perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan perustuvaan yleissäädöksen (*lex generalis*) mukaiseen menettelyyn nähden.

(40) Jos toimenpide arvioitaisiin uudelleen, se katsottaisiin yhteisön edun ja valtiontukisääntöjen mukaiseksi. Kilpailu ei vääristy, eikä toimenpide vaikuta yhtenäismarkkinoiden toimintaan. Ranskassa ja Irlannissa toimivat tehtaat hyötyvät vastaavasta vapautuksesta, Saksassa toimiva tehdas käyttää maakaasua, joka on myös vapautettu valmisteverosta, ja Espanjassa ja Kreikassa toimivat tehtaat eivät kilpaile merkittävästi Sardiniassa toimivan tehtaan kanssa, koska suurin osa niiden tuotannosta käytetään lähistöllä sijaitsevassa alumiinisulatossa ja loppuosa on pääasiassa kemiallista aluminaa, jolla on erilliset markkinat. Kreikassa toimivassa tehtaassa käytetään paikallisesti louhittua bauksiittia, jonka vuoksi tehtaalle ei aiheudu raaka-aineen kuljetuskustannuksia. Espanjassa sijaitseva tehdas myytiin jokin aika sitten Alcoalle ja voidaan kohtuudella odottaa, että ostohinnassa otettiin huomioon sovellettu valmisteveron määrä. Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva tehdas valmistaa ainoastaan kemiallista aluminaa.

([21]) Komission päätös asiassa N 449/2001 – Saksa – Ympäristöveron uudistus (EYVL C 137, 8.6.2002, s. 24).

(41) Italian soveltama valmistevero on erittäin korkea. Se on huomattavasti korkeampi kuin yhdenmukaistettu taso tai muualla yhteisössä sovellettavat valmisteverot.

(42) Verovapautus poistaa ainoastaan osittain haittoja, joita Sardiniassa toimivalla tehtaalla on maailmanmarkkinoilla.

(43) Tehdas toimii epäedullisessa asemassa olevalla alueella, jolla voidaan sallia toimintatuki alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.16 kohdan perusteella. Sijaintinsa vuoksi Eurallumina ei voi käyttää metaania (joka on maakaasun pääainesosa) ja joutuu turvautumaan raskaaseen polttoöljyyn. Sen ei ole mahdollista tuottaa sähköä ja lämpöä yhdessä, mikä vähentäisi kustannuksia noin 10 miljoonalla eurolla vuosittain. Italian ympäristölainsäädännön vuoksi tehtaalle aiheutuu lisäksi noin 8 miljoonan euron vuosittaiset lisäkustannukset.

(44) Tehdas perustettiin Italian viranomaisten aloitteesta ja yhteisön myötävaikutuksella. Se sai alun perin lainoja ja muuta tukea, jotka kaikki hyväksyttiin, mutta sittemmin toiminta on kehittynyt ilman, että siihen olisi saatu merkittävästi kansallisten viranomaisten myöntämää valtiontukea tai yhteisön tukea.

(45) Jokin aika sitten on tehty huomattavia investointeja, jotta voitaisiin varmistaa kaikkein tiukimpien sääntöjen ja alueellisten ympäristövaatimusten noudattaminen.

(46) Koska lähistöllä sijaitseva Alcoan sulatto käyttää ainoastaan Euralluminan valmistamaa alumiinioksidia, alumiinioksiditehtaan sulkeminen johtaisi myös alumiinisulaton sulkemiseen, mikä merkitsisi yhteensä 1 900 työpaikan menetystä.

Alcan

(47) Alcan viittaa maailmanlaajuiseen kilpailutilanteeseen ja muistuttaa, että verovapautus perustuu olennaisesti teollisuudenalan energiaintensiiviseen luonteeseen.

(48) Investoinnit ovat pitkäaikaisia, erittäin pääomavaltaisia ja riskialttiita. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että rahoituksellinen ja oikeudellinen toimintaympäristö on vakaa.

(49) Alcan on sitoutunut toteuttamaan useiden vuosien aikana huomattavan investointiohjelman. Jatkuvat toimet laitteiston nykyaikaistamiseksi ja tulevaisuuteen valmistautumiseksi ovat mahdollistaneet 500 välittömän työpaikan säilyttämisen taloudellisesti herkällä alueella. Päätös 2001/224/EY vahvistaa tehtaan toimia kilpailuasemansa säilyttämiseksi. Verovapautuksen kumoaminen heikentäisi toimintaa, kun otetaan huomioon jo nykyisin erittäin tuntuva maailmanlaajuinen kilpailu.

Euroopan alumiinituottajien järjestö (European Aluminium Association, EAA)

(50) EAA vastustaa voimakkaasti toimia, jotka vaikuttaisivat kielteisesti yhteisön metallisen alumiinin markkinoihin. Yhteisön alumiinioksiditehtaat toimivat täydellä kapasiteetilla. Vaikka tehtaiden energiatehokkuus kuuluu maailman parhaimmistoon, tuotantokustannukset ovat korkeammat kuin muiden länsimaiden alumiinioksiditehtaiden kustannukset. Vapautukset korvaavat vain osittain niitä haittoja, joita eurooppalaisilla tehtailla on verrattuna niiden maailmanlaajuisiin kilpailijoihin, kun on kysymys raaka-aineista, kuljetuksesta, energiasta ja ympäristövaatimuksista. Euroopan alumiinioksidin tuottajat eivät tällä hetkellä täytä eurooppalaisen sisäisen kysynnän tarpeita ja vapautusten kumoaminen johtaisi muista maanosista tapahtuvan tuonnin kasvuun. Euroopan alumiinintuottajilla ei olisi muuta vaihtoehtoa kuin ostaa alumiinioksidia Euroopan ulkopuolisista lähteistä, mikä johtaisi primaariteollisuuden kannalta toimitusvarmuuden heikkenemiseen.

5 **RANSKAN, IRLANNIN JA ITALIAN HUOMAUTUKSET**

Ranska

(51) Ranska väittää, että perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista koskeva päätös on tarpeeton eikä sillä ole oikeusperustaa. Neuvoston päätösten luonne ja oikeudellinen merkitys eivät voi riippua siitä, perustuvatko ne perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan kolmanteen alakohtaan vai direktiiviin 92/81/ETY. Ranska katsoo, että vapautus ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

(52) Ranskan mukaan on pantava merkille, että kilpailun vääristymisestä ei ole tehty kanteluita, vaikka vapautuksia on myönnetty neljän vuoden ajan.

Irlanti

(53) Irlanti muistuttaa vapautuksen taustasta ja painottaa, että vapautus olisi katsottava voimassa olevaksi tueksi. Neuvoston päätöksissä ja niitä koskeneissa komission ehdotuksissa otettiin kilpailuun liittyvät näkökohdat asianmukaisesti huomioon. Lisäksi Shannonin alue oli vuoteen 1999 saakka osa tavoite 1 -aluetta. Tuensaajien olisi voitava nojautua perusteltuun luottamukseen.

(54) Irlannin hallitus haki poikkeusta valmisteveron vähimmäismäärään vuonna 1992 sillä perusteella, että kyseinen laitos sijaitsi suhteellisen alikehittyneellä alueella ja koska se käytti raskasta polttoöljyä energialähteenä, se ei voisi kilpailla muiden maiden valmistajien kanssa, joiden polttoaineverot ovat alemmat ja jotka voivat mahdollisesti käyttää myös vähän verotettua tai verotonta maakaasua tai muita energiamuotoja.

(55) Irlanti vahvisti, että Shannonin aluetta palveleva uusi maakaasutoimitusten infrastruktuuri olisi valmis lokakuuhun 2002 mennessä. Energialähteensä vaihtamiseksi Aughinish suunnittelikin investointia sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokseen (CHP), joka hyödyntäisi uusia maakaasutoimituksia.

Italia

(56) Italia esittää, että Eurallumina maksaa vuosittain 300 miljoonaa Italian liiraa (150 000 euroa) sijaintialueensa satamalaiturien käytöstä. Se maksaa myös noin 500 miljoonaa liiraa (250 000 euroa) vuosittain jäteveroa (600 liiraa lietetonnilta). Lisäksi paikallisviranomaiset ovat vuodesta 1974 lähtien kieltäneet jalostusjäämien poistamisen Välimereen, minkä Ranska ja Kreikka edelleen sallivat. Kiellosta aiheutui Euralluminalle korkeat 6 000 miljoonan liiran (3 miljoonan euron) kustannukset. Päästöille asetettujen tiukkojen raja-arvojen (25 prosenttia alle SOx-päästöjen kansallisen raja-arvon) vuoksi yrityksen on täytynyt investoida uuteen rikinpoistotekniikkaan, jonka kustannukset olivat 44 000 miljoonaa liiraa (22 miljoonaa euroa). Tämä aiheuttaa 6 000 miljoonan liiran (3 miljoonan euron) ylimääräiset käyttökustannukset vuosittain, kuoletukset mukaan luettuina. Näistä investoinneista huolimatta yrityksen on maksettava vuosittain 1 100 miljoonaa liiraa (0,55 miljoonaa euroa) päästöveroja.

6 **ARVIOINTI**

(57) Koska energiaverotukseen sovellettua yhteisön kehystä muutettiin direktiivillä 2003/96/EY merkittävällä tavalla sen jälkeen, kun komissio oli tehnyt perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista koskevat päätökset, tämä lopullinen päätös on rajattu kauteen, joka edeltää 1 päivää tammikuuta 2004, jolloin direktiiviä 2003/96/EY alettiin soveltaa.

6.1 **Valtiontuen olemassaolo 31 päivään joulukuuta 2003 asti**

(58) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.

(59) On selvää, että vapautukset rahoitetaan valtion varoista, koska valtio luopuu tietystä määrästä varoja, jotka se muutoin keräisi.

(60) Valmisteverosta myönnetyt vapautukset vähentävät yhden tärkeän panoksen kustannuksia ja antavat siten etua tuensaajille, jotka asetetaan edullisempaan taloudelliseen asemaan kuin kivennäisöljyjä muilla teollisuudenaloilla tai alueilla käyttävät muut yritykset.

(61) Tuensaajat ja Ranska ilmaisivat huomautuksissaan kannan, jonka mukaan vapautukset eivät vääristä kilpailua eivätkä vaikuta yhtenäismarkkinoiden toimintaan erityisesti, koska yhteisö on alumiinioksidin nettotuoja, yhteisön valmistajien on kilpailtava maailmanlaajuisesti ja niille aiheutuu haittaa korkeista energian hinnoista ja koska verovapautusten päättäminen ei parantaisi alumiinioksidin markkinatilannetta yhteisön tasolla ja vähentäisi alumiinintuotannossa käytettävien primaariraaka-aineiden toimitusvarmuutta. Se, ettei yksikään kilpailija esittänyt huomautuksia komission päätöksestä aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely osoittaa niiden mukaan, ettei tapauksessa esiinny kilpailun vääristymiä. Tämä ei kuitenkaan muuta johdantoosan 60 kappaleessa esitettyä arviointia. Se päinvastoin vahvistaa, että valmisteveron alennusten nimenomaisena tarkoituksena oli kustannuksia vähentämällä vahvistaa tuensaajien kilpailukykyä kilpailijoihinsa nähden. Komissio toteaa, että alumiinioksidia valmistetaan myös Kreikassa, Espanjassa, Saksassa ja Unkarissa (vaikka Unkari onkin ollut jäsenvaltio vasta 1 päivästä toukokuuta 2004 lähtien).

(62) Sekä sulattoaluminalla että kemiallisella aluminalla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Sama koskee alumiinia, jonka markkinat liittyvät läheisesti alumiinioksidin markkinoihin. Tuen voidaan siten olettaa vaikuttavan yhteisön sisäiseen kauppaan ja vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, vaikka huomattava osa alumiinioksidin tuotannosta käytettäisiinkin lähellä sijaitsevissa alumiinitehtaissa.

(63) Toimenpiteet, joilla ei suosita *jotakin* yritystä, eivät kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen määritelmän soveltamisalaan. Koska toimenpiteet eivät ole valikoivia, ne on katsottava yleisiksi toimenpiteiksi. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yleisten toimenpiteiden on oltava yhtäläisin perustein kaikkien yritysten saatavilla eikä niiden soveltamisalaa saa rajoittaa tosiasiallisesti esimerkiksi antamalla valtiolle tukien myöntämistä koskeva harkintavalta tai rajoittamalla toimenpiteiden käytännön vaikutuksia muilla keinoilla. Komissio selitti yleisten toimenpiteiden käsitettä muun muassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa, josta keskusteltiin 14 päivänä marraskuuta 2002 pidetyssä neuvoston työryhmän kokouksessa. Valmisteluasiakirjassa selvitetään edelleen, millä edellytyksillä verotukselliset tuet voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi. Direktiivi 2003/96/EY hyväksyttiin 27 päivänä lokakuuta 2003 pidetyssä neuvoston kokouksessa, jonka pöytäkirjassa viitataan nimenomaisesti neuvoston työryhmän 14 päivänä marraskuuta 2002 pidetyssä kokouksessa annettuihin selvityksiin. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa vapautuksia sovelletaan kuitenkin ainoastaan alumiinioksidia valmistaviin yrityksiin ja kussakin jäsenvaltiossa on käytännössä ainoastaan yksi kyseessä olevasta vapautuksesta hyötyvä yritys: Aughinish Shannonin alueella, Eurallumina Sardiniassa ja Alcan Gardannen alueella. Niin kauan kuin neuvoston päätökset olivat sitovia, vapautukset olivat alueellisesti valikoivia, koska päätöksillä annettiin lupa ainoastaan tietyillä alueilla myönnettäviin vapautuksiin, eivätkä muilla alueilla tapahtuvaan alumiinioksidin valmistukseen investoimisesta kiinnostuneet mahdolliset investoijat voineet olla varmoja siitä, että heitä kohdeltaisiin samalla tavoin. Alueiden valinnan ja kyseessä olevien kansallisten verojärjestelmien sisäisen logiikan välillä ei ole mitään yhteyttä.

(64) Ennen kuin direktiiviä 2003/96/EY alettiin soveltaa, yhteisön lainsäädännössä edellytettiin periaatteessa, että jäsenvaltiot kantoivat valmisteveroja kivennäisöljyistä. Näin erityisiä vapautuksia, jotka rajoittuivat johonkin tuotannonalaan ja alueeseen, ei voitu katsoa perustelluiksi kyseisen järjestelmän luonteen ja rakenteen nojalla. Perustelut, joilla Irlanti, Ranska ja Italia puolustavat ainoastaan alumiinioksidin tuotantoon myönnettyä vapautusta, johtuvat markkinaolosuhteista ja alumiinioksidin tuotantoon liittyvistä olosuhteista kyseessä olevilla alueilla. Nämä perustelut eivät johdu kyseisten kansallisten verojärjestelmien luonteesta ja johdonmukaisuudesta, koska näiden järjestelmien oli noudatettava yhteisön lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia. Tämän vuoksi tukea, joka myönnettiin ennen kuin direktiiviä 2003/96/EY alettiin soveltaa, ei voida katsoa perustelluksi kyseisen järjestelmän luonteen ja rakenteen nojalla, ja se on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6.2 **Uusi tuki, ei voimassa oleva tuki**

(65) Ranskan ja Italian myöntämä tuki ei ole asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan mukaista voimassa olevaa tukea ja Irlannin myöntämä tuki on vain rajatussa määrin voimassa olevaa tukea. Ensinnäkin tukitoimenpiteet eivät olleet voimassa ennen kuin perustamissopimus tuli voimaan kyseisissä jäsenvaltioissa. Tämä on täysin selvää Ranskan ja Italian tapauksessa. Irlanti ei puolestaan myöntänyt tukea ennen unioniin liittymistä. Irlannin teollisuuden kehittämisvirasto (IDA) kirjoitti vuonna 1970 Alcanille, että kyseisenä ajankohtana voimassa olleessa Irlannin lainsäädännössä säädettiin "*a) käyttötarvikehankintojen verovapaasta... tuonnista ja b) jalostukseen ja vientiin tarkoitettujen raaka-aineiden vapauttamisesta kansallisista veroista*". Kirjeessä selvitettiin edelleen (alleviivaus lisätty), että "*vaikka en voikaan antaa virallista sitoumusta siitä, ettei lainsäädäntö tule muuttumaan, olen vakuuttunut siitä, että kun otetaan huomioon viennin keskeinen merkitys Irlannin*

talouden kannalta, lainsäädännön muuttaminen Alcanin hanketta haittaavalla tavalla ei ole lähitulevaisuudessa mahdollista." IDA jatkaa painottamalla Irlannin hallituksen hyvää mainetta tältä osin. Kirjeen sanamuotoa ei pidä sekoittaa sitoviin sitoumuksiin. Lisätakeita annettiin 14 päivänä tammikuuta 1974 päivätyllä kirjeellä eli Irlannin unioniin liittymisen jälkeen. Vuonna 1970 voimassa olleita veroetuuksia muutettiin kuitenkin huomattavasti tai jopa kumottiin unioniin liittymisen jälkeen. Vuonna 1980 muuhun tarkoitukseen kuin moottoriajoneuvon polttomoottorissa käytettävästä raskaasta polttoöljystä oli maksettava vähintään 1,53 Irlannin puntaa hehtolitralta. Nykyinen vapautus alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverosta, joka luonteensa, muotonsa ja laajuutensa puolesta poikkeaa huomattavasti vuonna 1970 voimassa olleesta lainsäädännöstä, otettiin käyttöön vasta 12 päivänä toukokuuta 1983 annetulla määräyksellä ja koskee jalostamosta tai tullivarastosta 13 päivänä toukokuuta 1983 tai sen jälkeen tuotua tai toimitettua öljyä. Se otettiin siten käyttöön huomattavasti sen jälkeen, kun perustamissopimusta alettiin soveltaa Irlannissa. Lisäksi Irlanti hyväksyi 6 päivänä toukokuuta 1983 päivätyssä kirjeessään komission perustelut sille, että tuesta oli ilmoitettava.

(66) Toiseksi komissio tai neuvosto eivät milloinkaan antaneet toimenpiteille valtiontukisääntöjen mukaista lupaa.

(67) Kolmanneksi ei voida katsoa, että tukeen olisi annettu lupa asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Ranska ja Italia eivät koskaan ilmoittaneet toimenpiteistä. Irlanti vahvisti 6 päivänä toukokuuta 1983 päivätyssä kirjeessään, että tuki pantiin vasta tällöin täytäntöön ja että sen komissiolle lähettämää kirjettä voitiin pitää perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan [nykyisin 88 artiklan 3 kohdan] mukaisena ilmoituksena. Irlanti ei kuitenkaan koskaan lähettänyt asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 6 kohdan mukaista virallista ennakkoilmoitusta komissiolle aikomuksestaan toteuttaa tukitoimenpide. Päinvastoin se pani toimenpiteen täytäntöön ainoastaan viikko sen jälkeen, kun se oli 6 päivänä toukokuuta 1983 päivätyssä kirjeessään pyytänyt komissiota pitämään tukea ilmoitettuna tukena. Tämän vuoksi komissio arvioi, että tukea on pidettävä asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdan mukaisena sääntöjenvastaisena tukena. Myös Ranskan ja Italian myöntämät tuet pantiin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti täytäntöön ennen komission antamaa hyväksyntää. Jäsenvaltiot eivät voi vedota tällaisen tuen osalta asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 6 kohdassa vahvistettuihin sääntöihin. Vaikka asetus (EY) N:o 659/1999 tuli voimaan ainoastaan vuonna 1999, vastaavia sääntöjä sovellettiin jo ennen tätä ajankohtaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ([22]).

(68) Neljänneksi tuki voidaan katsoa vain osittain asetuksen (EY) N:o 659/1999 15 artiklan mukaiseksi voimassa olevaksi tueksi. Kyseisen artiklan mukaan komission toimivaltuuksiin periä tuki takaisin sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa, joka alkaa päivästä, jona sääntöjenvastainen tuki on myönnetty. Italian ja Ranskan tapauksissa vanhentumisajan keskeyttivät 29 päivänä toukokuuta 1998 ja 2 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyt komission kirjeet ([23]). Irlannin tapauksessa vanhentumisajan keskeytti 17 päivänä heinäkuuta 2000 päivätty komission kirje. Tämän vuoksi ainoastaan Irlannin myöntämää vapautusta voidaan pitää voimassa olevana tukena siltä osin kuin se koskee 17 päivää heinäkuuta 1990 edeltänyttä ajanjaksoa.

(69) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan v alakohtaa ei voida myöskään soveltaa tässä tapauksessa.

(70) Näin ollen mitään asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdassa tarkoitetuista tapauksista ei voida soveltaa Ranskan ja Italian myöntämiin vapautuksiin ja tukea on pidettävä uutena tukena. Irlannin myöntämää vapautusta on pidettävä uutena tukena ainoastaan 17 päivästä heinäkuuta 1990 lähtien. Komissio on tämän vuoksi velvollinen ja toimivaltainen arvioimaan uuden tuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 88 artiklan nojalla. Johdanto-osan kappaleissa 1, 2 ja 3 mainitut neuvoston päätökset sekä direktiivit 92/81/ETY ja 2003/96/EY, jotka koskevat vain verojen yhdenmukaistamista, eivät poista tätä velvollisuutta ja toimivaltaa. Nämä säädökset eivät voi rajoittaa yhteismarkkinoille soveltuvuuden arviointia perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

6.3 **Joulukuun 31 päivään 2003 asti myönnetyn uuden tuen soveltuvuusyhteismarkkinoille**

6.3.1 *Soveltuvuus ympäristötukea koskevien sääntöjen nojalla*

(71) Komissio on tutkinut, voidaanko Irlannin, Ranskan ja Italian myöntämään uuteen tukeen soveltaa poikkeusta perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä valtiontuen myöntämistä koskevasta kiellosta, ja erityisesti, onko tämä mahdollista ympäristötukeen sovellettavien sääntöjen nojalla. Tukea, joka on myönnetty 3 päivän helmikuuta 2001 jälkeen, on arvioitava valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen mukaisesti siten kuin suuntaviivojen 82 kohdan a alakohdassa säädetään. Tukea, joka on myönnetty 10 päivän maaliskuuta 1994 ja 3 päivän helmikuuta 2001 välisenä aikana, on arvioitava valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 1994 suuntaviivojen mukaisesti. Maaliskuun 10 päivää 1994 edeltävään ajanjaksoon nähden merkityksellisenä arviointiperusteena on komission päätöksentekokäytäntö, joka pääosin kodifioitiin suuntaviivoissa.

([22]) Ks. asia 120/73, *Lorenz* (Kok. 1973, s. 1471) ja asia C-99/98, *Itävalta* v. *komissio* (Kok. 2001, s. I-1101).

([23]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen 6 päivänä lokakuuta 2005 antama tuomio asiassa C-276/03 P, *Scott* v. *komissio*, ei vielä julkaistu.

(72) Valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 1994 suuntaviivojen 3.4 jaksossa selitetään, että toimintatuki voidaan hyväksyä poikkeuksellisesti ainoastaan silloin, jos sillä kompensoidaan tavanomaisten tuotantokustannusten lisäksi aiheutuvia kustannuksia. Lisäksi *"väliaikainen vapautus uusista ympäristöveroista voi olla sallittua silloin, kun se on tarpeen kilpailukyvyn menetyksen tasaamiseksi, erityisesti kansainvälisellä tasolla. Lisäksi huomioon on otettava se, mitä asianomaisten yritysten on puolestaan tehtävä vähentääkseen ympäristön pilaantumista."* Ensinnäkään toimenpiteitä ei ollut rajoitettu tuotannosta aiheutuviin lisäkustannuksiin. Toiseksi tuet eivät olleet väliaikaisia tai asteittain alenevia. Vapautukset eivät myöskään olleet suoraan riippuvaisia tuensaajien muista toimenpiteistä ympäristön pilaantumisen ja erityisesti energiankulutuksen vähentämiseksi. Tämän vuoksi todetaan, ettei tukea voida katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi vuoden 1994 suuntaviivojen tai komission ennen 10 päivää maaliskuuta 1994 noudattaman päätöksentekokäytännön perusteella.

(73) Helmikuun 3 päivän 2001 jälkeisen ajanjakson osalta valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen E.3.2 jakson 47–52 kohdassa vahvistetaan veronhuojennuksina tai verovapautuksina myönnettävään toimintatukeen sovellettavat säännöt. Kivennäisöljyjen valmisteverojen tarkoituksena ei ollut alun perin toimia ympäristöpolitiikan välineenä. Maksua voidaan kuitenkin pitää ympäristömaksuna, jos sen veropohjalla on selkeä kielteinen vaikutus ympäristöön ([24]). Koska kivennäisöljyjen käytöllä on selkeä kielteinen vaikutus ympäristöön, kivennäisöljyistä kannettuja valmisteveroja voidaan pitää ympäristöveroina.

(74) Kivennäisöljyistä kannettiin valmisteveroja ennen kyseisten vapautusten käyttöönottoa kaikissa kolmessa jäsenvaltiossa, joille tämä päätös on osoitettu. Tämän vuoksi valmisteverot on katsottava valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen 51.2 kohdan mukaisiksi voimassa oleviksi veroiksi. Valmisteveroilla on kuitenkin 51.2 kohdan a alakohdan mukainen selkeästi myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun, sillä ne toimivat huomattavana kannustimena tuottajille kivennäisöljyjen kulutuksen vähentämiseksi. Kyseisillä valmisteveroilla ei alun perin mahdollisesti ollut nimenomaista ympäristöön liittyvää käyttötarkoitusta ja erityisesti Irlannissa ja Italiassa verovapautuksista päätettiin jo useita vuosia sitten ja kaikissa kolmessa jäsenvaltiossa joka tapauksessa selvästi ennen kuin valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettuja vuoden 2001 suuntaviivoja alettiin soveltaa. Tämän vuoksi verovapautuksia voidaan tarkastella ikään kuin niistä olisi päätetty valmisteveron käyttöönoton yhteydessä. Näin ollen tässä päätöksessä arvioitaviin vapautuksiin voidaan suuntaviivojen 51.2 kohdan mukaisesti soveltaa 51.1 kohdan määräyksiä.

([24]) Komission tiedonanto – Ympäristöverot ja julkiset ympäristömaksut yhtenäismarkkinoilla (KOM(97) 9 lopullinen, 26.3.1997).

(75) Tuensaajat esittivät huomautuksissaan, että ne olivat tehneet huomattavia ympäristöön liittyviä investointeja vastauksena myönnettyihin vapautuksiin. Ei ole kuitenkaan olemassa todisteita siitä, että tuensaajat olisivat tehneet kyseisten jäsenvaltioiden kanssa sopimuksia, joiden perusteella ne olisivat sitoutuneet saavuttamaan ympäristönsuojeluun liittyviä tavoitteita verovapautusten soveltamiskaudella. Verovapautuksiin ei sovellettu myöskään ehtoja, joilla olisi varmistettu samanlainen vaikutus kuin tällaisilla sopimuksilla ja sitoumuksilla. Lisäksi näyttää siltä, että ympäristöön liittyvät investoinnit eivät ylittäneet sitä, mikä oli tarpeen lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten noudattamiseksi tai sitä, mikä oli kaupallisesti kannattavaa ja mahdollista. Näin ollen valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen 51.1 kohdan a alakohdan soveltamiselle asetetut edellytykset eivät täyty ja tapaukseen voidaan soveltaa ainoastaan 51.1 kohdan b alakohdan määräyksiä.

(76) Joulukuun 31 päivää 2003 edeltävän ajanjakson osalta vapautukset koskevat yhteisöveroa, joka on yhdenmukaistettu direktiivin 92/82/EY perusteella. Tämän vuoksi voidaan soveltaa valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan määräyksiä. Kyseisen säännöksen mukaan veronhuojennus voidaan hyväksyä, jos tuensaajien maksaman veron määrä on huojennuksen jälkeen yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi. Kaikki kolme vapautusta olivat kuitenkin täydellisiä vapautuksia. Ottaen huomioon tämän päätöksen johdanto-osan kappaleessa 73 mainitun veron myönteinen ympäristövaikutus, kyseiset toimenpiteet voidaan julistaa yhteismarkkinoille soveltuviksi ainoastaan siinä määrin kuin tuensaajien on maksettava veroa, jonka määrä on korkeampi kuin direktiivillä 92/82/EY vahvistettu yhteisön vähimmäisverokanta, joka kyseisenä ajanjaksona oli 13 euroa 1 000 kilolta. Tämän vuoksi ainoastaan vapautus verosta, jonka määrä on korkeampi kuin 13,01 euroa, voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Vapautus verosta, jonka määrä on alhaisempi kuin 13,01 euroa, on puolestaan yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

(77) Päinvastoin kuin Aughinish väittää, tämä arviointi ei ole ristiriidassa Saksan ympäristöveroa koskevan komission päätöksen ([25]) kanssa. Tässä päätöksessä komissio sovelsi samoja valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen mukaisia perusteita kuin tarkasteltavana olevassa tapauksessa. Jäsenvaltioiden, tuensaajien ja EAA:n muodollisen menettelyn aikana esittämissä perusteluissa ja erityisesti niissä, joiden mukaan kilpailu ei vääristy, jätetään huomioimatta alumiinioksidialan ja alumiinialan sisäisen kaupallisen vuorovaikutuksen olemassaolo, eivätkä ne heikennä tätä ympäristötukea koskevien suuntaviivojen perusteella tehtyä päätelmää.

([25]) Katso alaviite 21.

6.3.2 *Uuden tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla*

(78) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesta poikkeuksesta, joka koskee taloudellisen kehityksen edistämistä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, komissio toteaa, että vapautusten myöntämisjakson jälkimmäiseen osaan sovelletaan vuonna 1998 annettuja alueellista tukea koskevia yhteisön suuntaviivoja. Suuntaviivojen 4.15 kohdassa todetaan, että toimintatuet voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä alueilla, joihin sovelletaan 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta edellyttäen, että tuen myöntäminen on perusteltua alueellisen kehityksen edistämisen ja tuen luonteen vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään. Jäsenvaltion on osoitettava haittojen olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus. Suuntaviivojen 4.17 kohdan mukaan toimintatuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja asteittain alenevaa. Nämä edellytykset eivät täyty tässä tapauksessa.

(79) Gardanne ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a kohdan poikkeuksen nojalla tukikelpoinen alue eikä tätä poikkeusta sen vuoksi voida soveltaa Ranskan myöntämään vapautukseen. Sardinia on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla tukikelpoinen alue. Shannonin alue oli perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla tukikelpoinen alue ainoastaan vuonna 1999 tehtyyn aluetukikartan tarkistukseen saakka. Siirtymäkauden toimenpiteenä alueellinen toimintatuki voitiin sallia tällä alueella poikkeuksellisesti vuoden 2001 loppuun.

(80) Perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista koskevissa päätöksissään ([26]) komissio esitti epäilynsä siitä, voidaanko myönnetyt tuet katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla. Italian ja Irlannin viranomaiset eivät esittäneet minkäänlaisia näkökohtia näiden epäilyjen hälventämiseksi. Ne eivät osoittaneet erityisten haittojen olemassaoloa eivätkä arvioineet niiden suuruutta perustellakseen toimintatuen myöntämistä. Korkeat energian hinnat ja kolmansista maista tapahtuvasta tuonnista johtuva kilpailu eivät erityisesti ole luonteeltaan alueellisia tekijöitä. Vaikka se, ettei käytettävissä ole maakaasua, olisi kyseisten alueiden erityinen alueellinen haitta, mitä ei ole todistettu, Irlanti ja Italia eivät ole arvioineet minkään tällaisen haitan suuruutta perustellakseen tuen tasoa. Euralluminan mukaan lisäkustannuksia aiheuttava Italian lainsäädäntö voi olla [] osittain luonteeltaan alueellinen, sillä Sardinia on julistettu ympäristökriisien kannalta korkean riskin alueeksi, mutta tätä ei yleisesti voida pitää alueen erityisenä haittana. Joka tapauksessa näyttää siltä, että tässä tapauksessa tarkasteltavat vapautukset eivät ole ajallisesti rajoitettuja tai asteittain alenevia, kuten suuntaviivoissa edellytetään. Tämän vuoksi tukea ei voida katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi sillä perusteella, että se edistää tiettyjen alueiden kehitystä.

(81) Sama pätee ajanjaksoon, joka edelsi alueellista tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen soveltamisen aloittamista. On erityisesti huomattava, että Irlanti kirjoitti vuonna 1983 varmistavansa, että vuonna 1978 annettujen alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen koordinointiperiaatteiden ([27]) nojalla sovellettavia rajoja noudatettaisiin täysimääräisesti. On selvää, että kyseisessä asiakirjassa vahvistetut säännöt eivät voi oikeuttaa tuen myöntämisen jatkamista 1990-luvulle asti. Irlanti ei ole myöskään toimittanut seurantakertomuksia, jotka osoittaisivat, että tuki pysyi alle kyseisenä ajankohtana sovellettujen tukiintensiteettien. Kyseiset säännöt vahvistavat lisäksi, että komissio suhtautuu kielteisesti toimintatuen soveltuvuuteen yhteismarkkinoille. Lisäksi antaessaan alueellisia valtiontukia koskevat vuoden 1998 suuntaviivat komissio ehdotti, että jäsenvaltiot toteuttaisivat aiheellisia toimenpiteitä, jotta niiden tuet saatettaisiin uusien sääntöjen mukaisiksi. Samalla se pyysi jäsenvaltioita toimittamaan luettelon toimenpiteistä, joiden soveltamista jatkettaisiin. Yhtäkään tässä päätöksessä tarkastelluista toimenpiteistä ei ole sisällytetty tällaiseen luetteloon.

6.3.3 *Uuden tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille muiden määräysten nojalla*

(82) Komissio on arvioinut, voidaanko perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja poikkeuksia soveltaa uuteen tukeen.

(83) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa mainittuja poikkeuksia voidaan pitää perustana määritettäessä tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Tuki ei ole kuitenkaan sosiaalista tukea eikä sitä myönnetä yksittäisille kuluttajille. Sillä ei korvata luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamaa vahinkoa, eikä se ole tarpeen Saksan jaosta aiheutuneen taloudellisen haitan korvaamiseksi. Tämän vuoksi perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohtaa ei voida soveltaa tässä asiassa.

(84) On selvää, että perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdan mukaisia poikkeuksia, jotka koskevat tukea Euroopan yhteistä etua koskeviin hankkeisiin tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen taikka kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen, ei voida soveltaa tässä asiassa. Irlanti, Italia ja Ranska eivät ole yrittäneet perustella tukia näillä syillä.

([26]) Katso alaviite 1.

([27]) EYVL C 31, 3.2.1979.

(85) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen ensimmäisestä osasta, jossa on kyse tuesta tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen, voidaan todeta, ettei tuen tavoitteena ollut tutkimus tai kehitys, pienten ja keskisuurten yritysten tekemät investoinnit tai tuensaajien pelastaminen tai rakenneuudistus taikka muu kyseisen säännöksen soveltamisen kannalta merkityksellinen tavoite, joiden perusteella komissio voisi todeta tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan toista osaa, joka koskee tukea tietyn talousalueen kehityksen edistämiseen, voidaan soveltaa Gardannen tehtaaseen, mutta sen perusteella ei sallita sitä, että jäsenvaltiot myöntäisivät toimintatukea (ks. alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.15 kohta).

(86) Koska tukea ei voida katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi minkään muiden syiden perusteella, ainoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi katsottavissa oleva tuki on se osa tuesta, joka on ympäristötukea koskevien suuntaviivojen mukaista siten kuin johdanto-osan 76 kappaleessa on määritetty.

6.4 **Alustava arviointi toimenpiteistä, jotka koskevat 1 päivän tammikuuta 2004 jälkeistä ajanjaksoa**

(87) Siitä lähtien kun direktiiviä 2003/96/EY alettiin soveltaa 1 päivänä tammikuuta 2004, energian kaksoiskäyttö ja käyttö muuna kuin polttoaineena sekä mineralogiset prosessit eivät ole kuuluneet sen soveltamisalaan. Jäsenvaltiot ovat voineet päättää, verottavatko ne tällaisia käyttötarkoituksia. Tällaista energian käyttöä koskeva verovapautus *voi* olla yleinen toimenpide, joka ei ole valtiontukea, jos se on kansallisen verojärjestelmän luonteen ja logiikan mukainen. Direktiivin 2003/96/EY johdanto-osan 22 kappaleessa todetaan, että *"yhteisön kehyksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi energiatuotteiden käyttö kaksikäyttötuotteina ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi sekä mineralogiset prosessit on siten jätettävä yhteisön kehyksen soveltamisalan ulkopuolelle."*

(88) Lisäksi kun direktiivi 2003/96/EY annettiin, neuvosto ja komissio julistivat ([28]) yhdessä, että *"yhteisön kehyksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi voidaan harkita, että energiatuotteiden käyttö kaksoiskäyttötuotteina ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi sekä mineralogiset prosessit jätetään yhteisön kehyksen soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltiot voivat sen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä näiden käyttötarkoitusten verottamiseksi tai verottamatta jättämiseksi tai verottaa kutakin käyttötarkoitusta kokonaisuudessaan tai osittain. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla. Nämä yleiseen järjestelmään tehtävät poikkeukset tai eriyttäminen järjestelmän sisällä, jotka ovat perusteltuja verotusjärjestelmän luonteen tai yleisen järjestelyn vuoksi, eivät koske valtiontukia."*

(89) Johdanto-osan 63 kappaleessa tarkoitetussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa komissio kuitenkin sekä selitti yleisten toimenpiteiden käsitettä että totesi luonnoksen energiaverotusta koskevaksi direktiiviksi sisältävän useita vaihtoehtoja, minkä vuoksi oli mahdotonta arvioida etukäteen, oliko jäsenvaltioiden valitsemassa tavassa soveltaa niitä kysymys perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetusta valtiontuesta. Direktiivin 2003/96/EY johdanto-osan 32 kappaleessa ja 26 artiklan 2 kohdassa muistutetaankin jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta.

(90) Komissio epäilee tässä tapauksessa, senkin jälkeen kun direktiivi 2003/96/EY tuli voimaan, ovatko kyseiset vapautukset kansallisten järjestelmien luonteen ja logiikan mukaisia. Ne näyttävät olevan erittäin valikoivia ja niitä näytetään sovellettavan ainoastaan yhden tuotteen eli alumiinioksidin valmistuksessa käytettävään raskaaseen polttoöljyyn. Lisäksi kustakin vapautuksesta saa tosiasiallisesti tukea ainoastaan tietty yritys tietyllä alueella sijaitsevalle tehtaalleen. Tässä yhteydessä voitaisiin edelleen katsoa, että kyseessä olevat toimenpiteet ovat valtiontukea.

(91) Tällaisessa tapauksessa direktiivin 2003/96/EY synnyttämä uusi oikeudellinen tilanne on merkityksellinen myös arvioitaessa kyseisten toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Koska kaksoiskäyttötuotteina ja muuhun tarkoitukseen kuin polttoaineina käytettyjen kivennäisöljyjen verottaminen sekä mineralogiset prosessit ovat nykyisin yhdenmukaistettujen yhteisön toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolella, vapautukset koskevat valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen vuoden 2001 suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja yhteisön veron puuttuessa kannettuja kansallisia veroja. Tämän määräyksen mukaan edunsaajayrityksen on maksettava vähintään merkittävä osa kansallisesta verosta. Tarkoituksena on antaa yritykselle kannustin parantaa ympäristönsuojeluun vaikuttavaa toimintaansa. Tämä perustuu suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan sanamuotoon, jossa sallitaan huojennus yhdenmukaistetusta yhteisön verosta, jos yrityksen maksaman veron määrä

([28]) Lisäys ehdotukseen pöytäkirjaksi, 14140/03, 24.11.2003, http://register.consilium.eu.int/pdf/fi/03/st14/st14140-ad01.fi03.pdf

on yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi, *"jotta yrityksiä kannustettaisiin parantamaan ympäristönsuojelua"*. Tämä koskee myös tilanteita, joissa kansallinen vero on huomattavasti korkeampi kuin vastaavat verot (joissakin) muissa jäsenvaltioissa, kuten esimerkiksi Italian tapauksessa. Komission päätöksentekokäytännön perusteella on käynyt selväksi, että merkittäväksi osaksi voidaan katsoa yleensä joko 20 prosenttia tai direktiivin 2003/96/EY soveltamisalaan kuuluviin energian käyttötapoihin sovellettavan yhteisön vähimmäisverokannan (15 euroa tonnilta) mukainen määrä sen mukaan, kumpi niistä on pienempi ([29]). Tämän vuoksi komissio katsoo tässä vaiheessa, että yhteismarkkinoille soveltuvaksi voidaan katsoa ainoastaan joko 20 prosenttia kansallisesta verosta ylittävältä määrältä tai 15 euroa tonnilta ylittävältä määrältä myönnetty vapautus sen mukaan, kumpi näistä määristä on alhaisempi. 20 prosenttia alittavalta määrältä tai 15 euroa tonnilta alittavalta määrältä myönnetty vapautus olisi siten yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

(92) Koska jäsenvaltioilla ja asianomaisilla ei ole ollut tilaisuutta esittää huomautuksiaan direktiivin 2003/96/EY synnyttämästä oikeudellisesta tilanteesta, komissio katsoo aiheelliseksi pidentää muodollista tutkintamenettelyä siltä osin kuin se koskee toimenpiteiden soveltamista 1 päivästä tammikuuta 2004 lähtien.

7 TUEN TAKAISINPERINTÄ

(93) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan komission on päätettävä sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä on yhteisön oikeuden jonkin yleisperiaatteen vastaista.

(94) On tarkasteltava sitä, voidaanko tässä tapauksessa soveltaa jotakin yhteisön oikeuden yleisperiaatetta, kuten perusteltua luottamusta tai oikeusvarmuutta koskevaa periaatetta, jotta voitaisiin sulkea pois sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperiminen tuensaajilta.

([29]) Ks. esim. asiassa C 42/2003 30 päivänä kesäkuuta 2004 tehty komission päätös (EUVL L 165, 25.6.2005, s. 21), asiassa N 449/01 13 päivänä helmikuuta 2002 tehty päätös (EYVL C 137, 8.6.2002, s. 4), asiassa N 74/A/2002 11 päivänä joulukuuta 2002 tehty päätös (EUVL C 104, 30.4.2003, s. 9) ja asioissa NN 3A/2001 ja NN 4A/2001 11 päivänä joulukuuta 2001 tehty päätös (EUVL C 104, 30.4.2003, s. 6). Nämä tapaukset ovat erityisen merkityksellisiä, koska myös ne koskivat energiaverosta myönnettyjä verovapautuksia. Toisaalta viitteen siitä, mitä tasoa komissio voi pitää liian alhaisena, antaa Tanskassa myönnettyä jätevesimaksun osittaista palautusta koskevassa asiassa NN 30/A-C/2001 3 päivänä huhtikuuta 2002 tehty komission päätös (EYVL C 292, 27.11.2002, s. 6).

7.1 Helmikuun 2 päivään 2002 asti myönnetyn yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperiminen

(95) Siltä osin kuin on kysymys tuensaajien mahdollisuudesta nojautua perusteltuun luottamukseen sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperinnän välttämiseksi, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tuensaajalle voi syntyä perusteltu luottamus tuen lainmukaisuuteen ainoastaan, jos tuki on myönnetty valtiontukien ennakkovalvontamenettelyä koskevien säännösten mukaisesti, ellei kyse ole poikkeuksellisista olosuhteista. Huolellisen taloudellisen toimijan on yleensä kyettävä varmistumaan, että kyseistä menettelyä on noudatettu ([30]).

(96) Kaikki tämän päätöksen johdanto-osan 1, 2 ja 3 kappaleessa mainitut neuvoston päätökset perustuivat komission ehdotukseen. Komission ei voida odottaa esittävän neuvostolle ehdotuksia luvan antamisesta sellaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, joita voitaisiin pitää yhteensopimattomina perustamissopimuksen muiden määräysten kanssa, ilman että se vihjaisi tällaiseen mahdollisuuteen. Näin on erityisesti silloin, kun ehdotukset koskevat erittäin erityislaatuisia tapauksia ja pientä joukkoa tuensaajia, kuten tarkasteltavana olevassa tapauksessa, ja kun kyseisten määräysten tarkoituksena on välttää kilpailun vääristyminen yhteisössä. Tällaisten yleisten odotusten lisäksi on myös selvää, että komission ei missään tapauksessa voida odottaa ehdottavan, että neuvosto antaisi luvan voimassa olevan vapautuksen pidentämiseen, jos komissio katsoo, että jokin voimassa olevaan vapautukseen sisältyvä tuki voitaisiin katsoa yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

(97) Päätöstä 2001/224/EY lukuun ottamatta missään johdanto-osan 1, 2 ja 3 kappaleessa tarkoitetuista päätöksistä ei mainittu mahdollista ristiriitaa valtiontukisääntöjen kanssa eikä niissä myöskään viitattu ilmoitusvelvollisuuteen. Lisäksi päätöksen 92/510/ETY johdanto-osassa todetaan, että *"komissio ja kaikki jäsenvaltiot myöntävät, että kaikki nämä verovapautukset ovat perusteltuja erityisiin politiikkoihin liittyvistä syistä, ja etteivät ne vääristä kilpailua eivätkä haittaa sisämarkkinoiden toimivuutta"*. Päätöksissä 93/697/EY ja 96/273/EY on käytetty samaa sanamuotoa. Päätöksissä 97/425/EY, 99/255/EY ja 99/880/EY todetaan, että *"komissio tarkastelee säännöllisesti alennuksia ja vapautuksia varmistaakseen, että ne sopivat yhteen sisämarkkinoiden toiminnan ja muiden perustamissopimuksen tavoitteiden kanssa"* (alleviivaus lisätty). Tämän sanamuodon perusteella näyttää siltä, että yksi perustamissopimuksen

([30]) Asia C-5/89, *komissio* v. *Saksa* (Kok. 1990, s. I-3437, 14 kohta) ja asia C-169/95, *Espanja* v. *komissio* (Kok. 1997, s. I-135, 51 kohta); asia T-55/99, *CETM* v. *komissio* (Kok. 2000, s. II-3207, 121 kohta).

87 artiklan mukaisen valtiontuen määritelmän edellytyksistä, eli kilpailun vääristyminen, ei täyty. Päätöksen 2001/224/EY johdanto-osan viidennessä kappaleessa tehtiin ensimmäisen kerran selväksi, että neuvoston kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/81/ETY ([31]) nojalla antamasta luvasta huolimatta kyseessä olevista kansallisista toimenpiteistä oli perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoitettava komissiolle, jos ne olivat valtiontukea. Kun kuitenkin otetaan huomioon aiemmat vapautukset ja se seikka, että päätös 2001/224/EY annettiin komission tekemän ehdotuksen perusteella, tilanne säilyi jäsenvaltioiden ja tuensaajien kannalta osin epäselvänä komission jättäessä ryhtymättä valtiontukea koskeviin jatkotoimiin.

(98) Yleisesti komissio katsoo, että silloin kun on kysymys yksittäisestä tuesta, perusteltuun luottamukseen ei voida nojautua enää sen jälkeen, kun komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Päätöksestä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, joka ilmoittaa siitä tuensaajalle. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa olosuhteet olivat kuitenkin siltä osin poikkeukselliset, että komission neuvostolle esittämät ehdotukset synnyttivät osin epäselvän tilanteen ja ylläpitivät sitä. Lisäksi komission ei ole mahdollista määrittää, ilmoittivatko jäsenvaltiot tosiasiallisesti yksittäisille tuensaajille komission päätöksestä aloittaa muodollinen tutkintamenettely tai milloin asiasta ilmoitettiin. Näissä olosuhteissa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tuensaajat olivat oikeutettuja nojautumaan perusteltuun luottamukseen 2 päivään helmikuuta 2002 asti, jolloin komission päätökset perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta kyseisten vapautusten osalta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ilmoituksen julkaiseminen poisti viimeistään epävarmuuden siitä, että komission oli hyväksyttävä kyseessä olevat toimenpiteet perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti, jos ne olivat valtiontukea.

(99) Helmikuun 2 päivään 2002 asti myönnetyn yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen määrääminen takaisinperittäväksi rikkoisi tähän tapaukseen liittyvissä poikkeuksellisissa olosuhteissa myös oikeusvarmuuden periaatetta. Oikeuskäytännön mukaan tätä periaatetta rikotaan, jos epävarmat ja epäselvät olosuhteet synnyttävät kaksiselitteisen tilanteen, joka komission olisi selvitettävä ennen kuin se voisi ryhtyä tuen takaisinperittäväksi määräämistä koskeviin toimiin ([32]). Tarkasteltavana olevassa tapauksessa olosuhteet johtivat kaksiselitteiseen tilanteeseen sekä tuensaajien että jäsenvaltioiden kannalta, jotka saattoivat oikeutetusti nojautua päätösten 92/510/ETY, 93/697/EY, 96/273/EY, 97/425/EY, 1999/255/EY, 1999/880/EY ja 2001/224/EY sanamuotoon.

([31]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

([32]) Asiassa T-308/00, Salzgitter AG v. komissio, 1 päivänä heinäkuuta 2004 annettu tuomio, 180 kohta, ei vielä julkaistu.

(100) Päätelmänä todetaan, että olisi yhteisön oikeuden yleisperiaatteiden vastaista, jos 2 päivään helmikuuta 2002 asti myönnettyjen vapautusten nojalla saatu tuki perittäisiin takaisin tuensaajilta. Tämän vuoksi ei olisi edellytettävä, että Irlanti, Italia ja Ranska perisivät tällaisen tuen takaisin.

7.2 **Helmikuun 3 päivästä 2002 joulukuun 31 päivään 2003 asti myönnetyn yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperiminen**

(101) Kuten johdanto-osan 97 kappaleessa esitetään, komissio katsoo, että useat aiemmat vapautukset ja se seikka, että päätös 2001/224/EY tehtiin komission ehdotuksen perusteella, synnyttivät osin epäselvän tilanteen. Päätökseen 2001/224/EY sisältyvä viittaus valtiontukisääntöihin on kuitenkin selkeä ja muistutti jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta komissiolle, jotta se voi arvioida tukea kyseisten sääntöjen nojalla. Lisäksi ennen kuin päätös 2001/224/EY hyväksyttiin, komissio oli toistuvasti kehottanut Irlantia, Ranskaa ja Italiaa ilmoittamaan kyseisistä toimenpiteistä. Komission päätös aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely vahvisti lopulta komission ilmaisemat epäilykset tuen olemassaolosta tai sen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Tämän vuoksi mahdollisuus nojautua perusteltuun luottamukseen tai oikeudellinen epävarmuus siitä, että komission oli hyväksyttävä kyseiset toimenpiteet perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti, jos ne olivat valtiontukea, lakkasivat olemasta voimassa viimeistään 2 päivänä helmikuuta 2002, kun komission päätökset perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta kyseisten vapautusten osalta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

(102) Se, että Irlanti raportoi toteuttamastaan toimenpiteestä säännöllisesti vuodesta 1995 lähtien ja että tuki sisältyi komission vuotuisiin yleiskatsauksiin valtiontuista, ei synnytä perusteltua luottamusta 3 päivän helmikuuta 2002 jälkeisen ajanjakson osalta. Tämä päinvastoin vahvistaa Irlannin viranomaisten olleen tietoisia siitä, että toimenpiteeseen liittyi valtiontukea. Samalla niiden tiedossa oli myös se, ettei toimenpiteeseen ollut koskaan annettu valtiontukisääntöjen mukaista lupaa. Toimenpiteestä raportoiminen ei korvaa jäsenvaltion velvollisuutta ilmoittaa valtiontuesta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Lisäksi yleiskatsauksissa raportoidaan myönnettyjen valtiontukien määristä riippumatta siitä, ovatko tuet yhteismarkkinoille soveltuvia. Vuotuisissa valtiontuen yleiskatsauksissa tarkastellaan lisäksi yleisesti verovapautusten muodossa myönnettyä tukea, mutta niissä ei viitata erityisesti alumiinioksidin valmistukseen myönnettyyn tukeen. Irlannin toteuttaman toimenpiteen mainitseminen Maailman kauppajärjestölle tehdyissä ilmoituksissa ei synnytä perusteltua luottamusta, koska nämä ilmoitukset tehdään muuhun oikeudelliseen toimintaympäristöön liittyen ja muussa tarkoituksessa.

(103) Päätelmänä todetaan, että 3 päivän helmikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana myönnetty yhteismarkkinoille soveltumaton tuki on perittävä takaisin tuensaajilta, koska perinnän poissulkemiseksi ei voida vedota mihinkään yhteisön oikeuden yleisperiaatteeseen.

8 PÄÄTELMÄT

(104) Päätelmänä todetaan, että Ranskan, Irlannin ja Italian 31 päivään joulukuuta 2003 asti myöntämät vapautukset alumiinioksidin valmistuksessa käytetyn raskaan polttoöljyn valmisteverosta ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Irlannin ennen 17 päivää heinäkuuta 1990 myöntämä tuki on voimassa olevaa tukea. Tuki, jota myönnettiin 17 päivän heinäkuuta 1990 ja 2 päivän helmikuuta 2002 välisenä aikana, on suurelta osin yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea. Ei ole kuitenkaan aiheellista, että kyseinen yhteismarkkinoille soveltumaton tuki määrättäisiin takaisinperittäväksi, koska tämä rikkoisi yhteisön oikeuden perusperiaatteita.

(105) Tuki, jota myönnettiin 3 päivän helmikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, on osittain yhteismarkkinoille soveltumatonta, koska tuensaajat eivät maksaneet veroa, jonka määrä oli korkeampi kuin yhteisön vähimmäisverokanta. Tämä merkitsee sitä, että vähimmäismäärän 13,01 euroa 1 000 kilolta kyseisenä ajanjaksona ylittävä osa verovapautuksesta on yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea. Muu osa tuesta on yhteismarkkinoille soveltumatonta.

(106) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan komission on päätettävä sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Ranskan, Irlannin ja Italian on tämän vuoksi toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet 3 päivästä helmikuuta 2002 lähtien myönnetyn yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen perimiseksi takaisin tuensaajilta. Tämän mukaisesti Ranskan, Irlannin ja Italian on edellytettävä, että asianomaiset tuensaajat maksavat tuen takaisin kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta. Takaisinperittävään tukeen on sisällytettävä korko, joka lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([33]) mukaisesti.

(107) Ranskan, Irlannin ja Italian on toimitettava komissiolle erityinen lomake tukien takaisinperintämenettelyn kulusta ja määritettävä selkeästi, mitä konkreettisia toimenpiteitä on toteutettu tukien perimiseksi takaisin välittömästi ja tehokkaasti. Lisäksi niiden on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiannosta asiakirjat, joilla todistetaan, että sääntöjenvastaisesti myönnettyjen ja yhteismarkkinoille soveltumattomien tukien takaisinperintä tuensaajilta on aloitettu (esimerkiksi kiertokirjeet, annetut takaisinmaksumääräykset jne.).

(108) Edellä esitetyn tarkastelun perusteella komissio ei ole varma, soveltuvatko Ranskan, Irlannin ja Italian 1 päivästä tammikuuta 2004 lähtien myöntämät vapautukset alumiinioksidin valmistuksessa käytetyn raskaan polttoöljyn valmisteverosta yhteismarkkinoille.

(109) Tämän vuoksi komissio päättää asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan perusteella pidentää näitä toimenpiteitä koskevaa muodollista tutkintamenettelyä 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeisen ajanjakson osalta. Komissio pyytää Ranskan, Irlannin ja Italian viranomaisia esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki kyseisten toimenpiteiden arvioinnissa tarvittavat tiedot kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet tätä päätöstä koskevan ilmoituksen. Huomautukset voivat koskea sekä toimenpiteisiin liittyvää perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea että sen soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

(110) Komissio kehottaa Ranskan, Irlannin ja Italian viranomaisia toimittamaan välittömästi jäljennöksen tästä päätöksestä tuensaajille.

(111) Komissio muistuttaa Ranskaa, Italiaa ja Irlantia perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja viittaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaan, jossa säädetään, että kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä tuensaajalta takaisin.

(112) Komissio ilmoittaa Ranskalle, Italialle ja Irlannille tiedottavansa asiasta asianomaisille julkistamalla tämän päätöksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio tiedottaa asiasta myös ETA-sopimuksen allekirjoittaneiden EFTA-maiden asianomaisille julkaisemalla tiedonannon *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle lähettämällä sille jäljennöksen tästä päätöksestä. Kaikkia mainittuja asianomaisia kehotetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä,

([33]) EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan, Irlannin ja Italian 31 päivään joulukuuta 2003 asti myöntämät vapautukset alumiinioksidin valmistuksessa käytetyn raskaan polttoöljyn valmisteverosta ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

17 päivän heinäkuuta 1990 ja 2 päivän helmikuuta 2002 välisenä aikana myönnettyä tukea ei peritä takaisin siltä osin kuin se ei sovellu yhteismarkkinoille, koska tämä olisi yhteisön oikeuden yleisperiaatteiden vastaista.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa mainittu tuki, jota myönnettiin 3 päivän helmikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea, jos tuensaajien maksaman veron määrä oli vähintään 13,01 euroa 1 000 kilolta raskasta polttoöljyä.

4 artikla

Edellä 1 artiklassa mainittu tuki, jota myönnettiin 3 päivän helmikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa tukea, jos tuensaajien maksaman veron määrä ei ollut 13,01 euroa 1 000 kilolta raskasta polttoöljyä.

5 artikla

1. Ranskan, Irlannin ja Italian on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet 4 artiklassa tarkoitetun yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen perimiseksi takaisin tuensaajilta.

2. Takaisinperintä on toteutettava viipymättä kansallisessa laissa säädettyjen menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

3. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajien käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti.

4. Korko on laskettava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvun säännösten mukaisesti.

5. Ranskan, Irlannin ja Italian on kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta velvoitettava 4 artiklassa tarkoitetun yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen tuensaajat maksamaan sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki takaisin korkoineen.

6 artikla

1. Ranskan, Irlannin ja Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi suunnittelemansa ja jo toteuttamansa toimenpiteet.

2. Niiden on toimitettava perintää koskevat tiedot liitteessä 1 olevalla kyselylomakkeella.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle, Irlannin tasavallalle ja Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2005

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

LIITE

KOMISSION PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOA KOSKEVAT TIEDOT

1. **Takaisinperittävän määrän laskenta**

1.1 Ilmoittakaa seuraavat tiedot tuensaajan hyväksi myönnetyn sääntöjenvastaisen valtiontuen määrästä:

Maksupäivä (°)	Tuen määrä (*)	Valuutta	Tuensaaja

(°) Päivämäärä(t), jo(i)na tuki(erät) asetettiin tuensaajan käyttöön (jos toimenpide koostuu useista tukieristä ja takaisinmaksuista, esittäkää tiedot eri riveillä).
(*) Tuensaajan hyväksi myönnetyn tuen määrä (bruttoavustusekvivalenttina).

Huomautukset:

1.2 Selittäkää yksityiskohtaisesti, miten takaisinperittävään tukeen sovellettavat korot lasketaan.

2. **Tuen takaisinperintää varten suunnitellut ja jo toteutetut toimenpiteet**

2.1 Kuvatkaa yksityiskohtaisesti, mitä toimenpiteitä on jo toteutettu ja mitä toimenpiteitä on suunnitteilla tuen välitöntä ja tehokasta takaisinperintää varten. Mitä muita vaihtoehtoisia toimenpiteitä voidaan kansallisen lainsäädännön nojalla toteuttaa tuen perimiseksi takaisin? Täsmentäkää tarvittaessa myös toimenpiteiden oikeusperusta.

2.2 Mihin päivämäärään mennessä takaisinperintä on tarkoitus toteuttaa?

3. **Jo takaisinperityt määrät**

3.1 Ilmoittakaa seuraavat yksityiskohtaiset tiedot tukimääristä, jotka on jo peritty takaisin tuensaajalta:

Päivämäärä (°)	Takaisinmaksettu määrä	Valuutta	Tuensaaja

(°) Tuen takaisinmaksupäivä(t).

3.2 Toimittakaa tositteet edellä 3.1 kohdassa olevassa taulukossa ilmoitettujen tukimäärien takaisinmaksusta.